

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci

žalobce: K. N., narozen ...
trvale bytem L. 72, Š. M.
zastoupen JUDr. Janou Špačkovou, advokátkou
se sídlem Dvůr Králové nad Labem, nám. T. G. Masaryka 80

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 4. 2016, č. j. KUKHK-8575/DS/2016/SR

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí (dále i jen „správní orgán“) ze dne 4. 2. 2016, č. j. PD/15415/2015/OD-VR/Sch, a toto potvrdil. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce

uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění (dále jen „silniční zákon“), jehož se dopustil v příčinné souvislosti s porušením ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, a to z nedbalosti tím, že dne 4. 10. 2015, ve 12:12 hodin, na náměstí T. G. Masaryka v obci Vrchlabí, okr. Trutnov, řídil motorové vozidlo značky Toyota Land Cruiser, registrační značky x, přičemž po zaparkování vozidla na náměstí T. G. Masaryka ve Vrchlabí byl kontrolován hlídkou Policie České republiky. Při kontrole se podrobil testu Drugwipe® 5S ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl pod vlivem jiné návykové látky, a ten byl pozitivní na přítomnost návykové látky Cannabis. Šlo o orientační test, a proto byl následně žalobce policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky. Tomu se podrobil v Česko – německé horské nemocnici Krkonoše ve Vrchlabí. Toxikologickým vyšetřením odebraného vzorku moče K. N. dne 4. 10. 2015, ve 13:15 hodin, provedené Ústavem klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové, byla v moči jmenovaného detekována návyková látka Kannabinoidy – pozitivní. Žalobci byl policií na místě zadržen řidičský průkaz č. EH x. Z písemného Znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, č. j. 1643(457/15) byla cílenou analýzou ve vzorku krevního séra K. N. zjištěna přítomnost látek ze skupiny kanabinoidů: delta – 9 – THC (hlavní účinná složka Marihuany) v koncentraci 2,50 ng/ml. Bylo tak zjištěno, že žalobce řídil předmětné motorové vozidlo značky Toyota Land Cruiser, registrační značky x pod vlivem návykové látky. Za to byla žalobci dle § 125c odst. 4 písm. c) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč, podle § 125c odst. 5 téhož zákona sankce zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců a náhrada nákladů spojených s projednáváním daného přestupku, včetně nákladů spojených s přibráním znalce v řízení o přestupku. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného správní žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně nejprve shrnula dosavadní průběh přestupkového řízení před správními orgány, jakož i argumentaci svoji a žalovaného v něm. Žalované rozhodnutí označila za nezákonné s tím, že žalovaný v něm nesprávně rozhodl o vině a trestu žalobce, neboť se mu nepodařilo jednoznačně prokázat jeho odpovědnost za přestupek, z jehož spáchání byl obviněn a za který byl potrestán. Podle žalobce došlo k porušení zásady *in dubio pro reo*, jakož i dalších základních zásad, které ovládají přestupkové řízení. Konkrétně namítal, že se žalovanému nepodařilo prokázat:

- že žalobce jako obviněný z přestupku řídil vozidlo, tedy že byl podroben policejní kontrole a následnému drogovému testu ve chvíli, kdy byl ještě považován za řidiče ve smyslu ust. v § 2 písm. d) zákona o silničním provozu,

- že žalobce jako obviněný z přestupku řídil bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,
- naplnění objektivní stránky přestupku, tedy existenci protiprávního jednání na straně obviněného z přestupku, škodlivý následek ani příčinnou souvislost mezi tímto protiprávním jednáním a škodlivým následkem,
- naplnění subjektivní stránky přestupku, tedy zavinění alespoň ve formě nedbalosti na straně obviněného z přestupku,
- naplnění materiálního znaku přestupku, tedy dosažení potřebného stupně škodlivosti (společenské nebezpečnosti) předmětného jednání.“

3. Jednotlivé žalobní body poté žalobce uvedl a rozvedl v žalobě v části II. od strany páté dále následovně:

1. Žalovanému se nepodařilo prokázat naplnění jednotlivých znaků odpovědnosti žalobce za přestupek

4. Žalobce byl obviněn z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) silničního zákona, podle kterého „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.“
5. Pro vyvození odpovědnosti za přestupek dle cit. ust. § 125c odst. 1 písm. b) silničního zákona je tak třeba ze strany správního orgánu spolehlivě a jednoznačně prokázat, že obviněný z přestupku řídil vozidlo, tedy že byl podroben policejní kontrole a následnému drogovému testu ve chvíli, kdy byl ještě považován za řidiče ve smyslu ust. v § 2 písm. d) silničního zákona. Tato skutečnost nebyla podle žalobce v přestupkovém řízení prokázána. Aby totiž osoba mohla být vyzvána k vyšetření, zda neřídí vozidlo pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, je nezbytně nutné, aby tato osoba byla účastníkem provozu na pozemních komunikacích. Takovou osobou jistě bude bezesporu podle žalobce i osoba, která sice již ukončila jízdu na pozemní komunikaci, ale souvislost s provozem na pozemní komunikaci je stále ještě bezprostřední a není přetržena jinou déletrvající činností či dějem.
6. K takové situaci ale v posuzovaném případě nedošlo, neboť žalobce byl kontrolován policejní hlídkou až poté, kdy vozidlo stálo několik minut na parkovišti a současně aniž by řidič vykazoval jakékoli signály svědčící o tom, že zamýšlí vozidlo znovu nastartovat a odjet s ním. Vozidlo žalobce již stálo několik minut nehybně na parkovišti, byla neděle kolem poledne a žalobce se chystal poobědvat se svými přáteli. V žádném případě nezamýšlel v dohledné době řídit vozidlo, přičemž to již bylo několik minut zaparkováno na parkovišti. Jízda s ním na pozemní komunikaci tak již byla ukončena a tento poměrně dlouhý pobyt žalobce v zastaveném autě měl za následek, že již nemohl být v době policejní kontroly považován žalobce za řidiče. Žalobce se v tomto směru

odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2 As 130/2011-63. V žalované věci tak nebyly splněny podmínky pro to, aby mohl být žalobce policejní hlídkou kontrolován jako řidič a aby mohl být vyzván k tomu, zda neřídil vozidlo pod vlivem návykové látky. Tuto skutečnost však správní orgán I. stupně i žalovaný v rozporu s konstantní judikaturou nerespektoval.

7. V přestupkovém řízení nebylo prokázáno, že by žalobce řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Nedošlo totiž k ustálení a vyhodnocení drogového testu Drugwipe® 5S za přítomnosti žalobce, ale zcela mimo jeho dosah, dále existují pochybnosti ohledně samotného odběru, převozu a uchování odebraného biologického materiálu. To vyvolává podezření, zda byla pro zjištění přítomnosti návykové látky vůbec zkoumána krev žalobce.
8. Podle žalobce se nepodařilo prokázat naplnění objektivní stránky přestupku, tedy existenci protiprávního jednání na jeho straně, škodlivý následek ani příčinnou souvislost mezi tímto protiprávním jednáním a škodlivým následkem. Nepodařilo se podle něho prokázat ani naplnění subjektivní stránky daného přestupku, tedy zavinění alespoň ve formě nedbalosti a podle žalobce nebyl naplněn ani materiální znak přestupku, tedy dosažení potřebného stupně škodlivosti (společenské nebezpečnosti) předmětného jednání.
9. Žalobce dále poukazoval na povinnost správních orgánů řádně zjistit skutkový stav věci, aby mohlo být obviněnému z přestupku jeho spáchání spolehlivě a jednoznačně prokázáno. Podle žalobce se toto orgánům veřejné správy zúčastněným na řízení v přezkoumávané věci nepodařilo.
 2. Žalobce dále tvrdil, že z předložených videozáznamů nevyplývá jednoznačný důkaz o tom, že byl žalobce osloven policejní hlídkou bezprostředně po zastavení vozidla, tedy v době, kdy mohl být ještě považován za řidiče ve smyslu ust. § 2 písm. d) zákona o silničním provozu.
10. Podle žalobce začíná videozáznam pořízený policejní hlídkou až tím, kdy byl zahájen osobní kontakt mezi policejní hlídkou a žalobcem, takže jím nelze prokázat, že k policejní kontrole došlo bezprostředně po zastavení vozidla na parkovišti. Žalobce tvrdil, že mezi zaparkováním vozidla a policejní kontrolou uplynulo několik minut a byť se žádného závadného chování nedopustil, lze teoreticky připustit, že v tuto dobu, kdy řidič sedí po ukončení jízdy v řádně zaparkovaném vozidle, aniž by měl jakýkoli úmysl v jízdě pokračovat, smí požit alkohol či jinou návykovou látku. Nic takového však žalobce neučinil. Nicméně z uvedeného plyne, že policejní hlídka již nebyla oprávněna zkoumat, zda není řidič pod vlivem návykové látky, a to právě pro onen značný časový odstup mezi ukončením jízdy a provedením policejní kontroly. Ve chvíli kontroly již nebyl žalobce řidičem, neboť souvislost s provozem na pozemní komunikaci již nebyla v

jeho případě bezprostřední. Tato souvislost byla přetržena jinou déletrvající činností, a to několikaminutovým pobytem žalobce v zaparkovaném vozidle na parkovišti, aniž by u něj byl zjevný jakýkoli úmysl v jízdě pokračovat. V tomto směru žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2 As 130/2011-63, z jehož závěrů je podle něho nutno vycházet i při řešení dané věci.

3. V tomto žalobním bodu žalobce namítá zjevné rozpory vyplývající z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy ze dne 4. 10. 2015 a nesprávné použití testeru Drugwipe® 5S

11. Žalobce popírá, že by orientační vyšetření na JNL pomocí testeru Drugwipe® 5S jednoznačně prokázalo přítomnost návykové látky Cannabis, jak je uvedeno ve zmíněném úředním záznamu. Žalobci dále byla znemožněna jeho osobní přítomnost ustalování a vyhodnocení drogového testu, výsledky testu nebyly ani nijak jednoznačné, čímž bylo závažným způsobem zasaženo do jeho práv coby osoby obviněné z přestupku.
12. Policejní hlídka postupovala při orientačním vyšetření žalobce v závažném rozporu Návodem k použití orientačních drogových testů Drugwipe® 5S.
13. Konkrétně v kroku 7 Návodu je uvedeno následující: *„Test dejte do svislé polohy. Na integrované ampulce s vodou zvolna stiskněte nápis PRESS tak, abyste integrovanou ampulku s vodou rozmáčkli. Po rozmáčknutí ampulky držte test ve svislé poloze 10 - 15 sekund. Z rozmáčknuté ampulky se uvolní voda, která aktivuje vyvolávání testu.“*
14. Dále v kroku 8 Návodu je uvedeno: *„Po 10 -15 sekundách dejte test do vodorovné polohy na dobu cca 3 - 8 minut, max. 10 minut.“*
15. Žalobce zdůrazňuje, že výše uvedené podtržení týkající se poloh, v nichž má být test udržován, je uvedeno přímo v návodu a nebylo přidáno žalobcem. Z tohoto lze usuzovat, že pro správné použití testu je třeba, aby byl test skutečně do těchto poloh po příslušnou dobu umístěn.
16. V případě žalobce po provedení stěru jeho slin byl policejní hlídkou drogový test odnesen z jeho dohledu a dosahu, pročez byl žalobce zbaven možnosti být osobně přítomen tomu, jak je s testem manipulováno. Krom toho nelze hypoteticky vyloučit ani případnou záměnu testu ve voze policejní hlídky. Vzhledem k uvedenému žalobce zdůrazňuje, že „je třeba projevit důvodné podezření ohledně toho, zda nemohl být drogový test Drugwipe® 5S použit v rozporu s Návodem k jeho použití.“
17. Policejní hlídka totiž přinesla drogový test zpět k žalobci až po jeho údajném vyhodnocení, přičemž linka svědčící o požití nějaké drogy nebyla patrná. Nějaké téměř neviditelné náznaky bylo možno registrovat jen při určitém náklonu vůči slunečnímu záření. Žalobce proto hned na místě žádal o opakování testu s tím, že chce být osobně přítomen po celou dobu manipulace, a to s ohledem na zcela nejednoznačný výsledek

drogového testu. Zopakování testu proto bylo na místě. Opakování drogového testu ale policejní hlídka striktně odmítla. I v tom třeba spatřovat porušení práv žalobce, které zakládá vady tohoto přestupkového řízení. Nelze se spokojit s vysvětlením žalovaného uvedeným v napadeném rozhodnutí spočívajícím v tom, že závěry testu Drugwipe® 5S vlastně vůbec nejsou relevantní, a to s ohledem na následně provedenou zkoušku krve. Žalobce se domnívá, že není možné výše popsaný přístup policejní hlídky ani nesprávné používání testu Drugwipe® 5S bagatelizovat způsobem, jakým se o to pokouší žalovaný.

18. Závažné rozpory vyplývají podle žalobce také ze zmíněného úředního záznamu o kontrole řidiče ze dne 4. 10. 2015, a to v hodnocení chování žalobce a jeho tělesných projevů uvedených v úředním záznamu a v Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) sepsaném téhož dne v nemocnici ve Vrchlabí na straně druhé.

4. Žalobce dále namítá vady Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření své osoby ze dne 4. 10. 2015

19. Podle žalobce jde o nejzávažnější nedostatky, které se nepodařilo v průběhu přestupkového řízení uspokojivě vysvětlit. Konkrétně tomuto protokolu vytýká, že:

„- není zřejmé, které zdravotnické zařízení lékařské vyšetření obviněného z přestupku provedlo, neboť jako poskytovatel – toxikologická laboratoř je uvedena Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Královéhradeckého kraje,

- stejný subjekt (tedy Policie ČR) figuruje i jako žadatel o lékařské vyšetření,

- není vyplněná kolonka o „Době předmětné události“,

- není uveden „výsledek orientačního testu na NL provedeného PČR“, byť byl tento orientační test Policií ČR proveden,

- není vyplněná kolonka „Udává požití NL vč. alkoholu před deliktem“,

- není vyplněná kolonka „Udává požití NL vč. alkoholu po deliktu“,

- není vyplněná kolonka týkající se „Pocení“,

- nebyly zkoumány zornice,

- nebyly zkoumány zornice po osvětlení,

- není vyplněna položka Rhomberg (tedy vyšetření stoje),

- chybí položka, zda byl sbledán u podezřelého třes.

- Jak již bylo uvedeno výše, vedle těchto chybějících ukazatelů, které však mohou být pro učinění lékařského závěru klíčové, jsou některá uvedená zjištění navzájem v přímém rozporu. Například chování je uvedeno jako dysforické (což je běžně vykládáno jako rozmrzelý, sklíčený, podrážděný, rozladěný atp.), ale současně nálada byla vyhodnocena jako zcela opačná, tedy euforická. Je samo o sobě velmi těžko představitelné, že by mohl být vyšetřovaný v jeden okamžik v euforické náladě, ale jeho chování by bylo možné vyhodnotit jak dysforické.

- Chybí razítko poskytovatele provádějícího odběr, protože není vůbec zřejmé, které zdravotnické zařízení lékařské a toxikologické vyšetření provedlo,

- *Chybí dále datum a doba ukončení vyšetření,*

- *Na straně 2 Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) nejsou vůbec vyplněny osobní údaje vyšetřované osoby (jméno, příjmení, datum narození či r. č.),*

- *V části D strany 2 Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) je uvedeno datum doručení vzorků dne 5. 10. 2015 (tedy následujícího dne po provedeném odběru), je tam uvedeno pouze jméno osoby, která údajně vzorky převzala (L. K.), aniž by opět byla uvedena jakákoli identifikace zdravotnického zařízení (pracoviště) nebo jeho razítko či podpis odpovědné osoby. Můžeme se tedy jen domnívat, zda L. K. převzala vzorky ještě v Nemocnici ve Vrchlabí, kde byly odběry provedeny, nebo již ve Fakultní nemocnici Hradec Králové, kam byly následně –neznámo jak a kým – biologické vzorky údajně dopraveny k dalšímu zkoumání, -*

- *Na straně 2 Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) pak není část týkající se výsledků toxikologického vyšetření vůbec vyplněna.“*

20. Není rovněž jakkoli zřejmé, na základě jakých skutečností dospěl lékař provádějící lékařské a toxikologické vyšetření obviněného z přestupku (žalobce) k závěru, že žalobce jako obviněný z přestupku JEVÍ podezření na užití návykové látky, když žalobce:

- vykazoval jasné vědomí,
- hovořil normální řečí,
- zkoumáním zornic se lékař vůbec nezabýval,
- pohyboval se jistou chůzí,
- předvedl rovnou chůzi po čáře,
- pokus prst – nos provedl správně,
- netrpěl křeči,
- nebyl zaznamenán pach dechu,
- vykazoval normální tělesnou teplotu a normální tělesný tlak.

21. S ohledem na uvedené má žalobce za „*neuvěřitelné, jak mohl lékař MUDr. T. K. po vyplnění výše uvedených parametrů v Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) dospět k závěru o tom, že žalobce jeví podezření na užití návykové látky.*“

5. Tento žalobní bod obsahuje výhrady k dokumentu vystavenému Ústavem klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové dne 6. 10. 2015.

22. Z tohoto dokumentu je patrné, že vzorky byly přijaty Fakultní nemocnicí v Hradci Králové ke zkoumání až dne 5. 10. 2015 v 7:30 hodin. Žalobci není známo, kde byly vzorky ode dne 4. 10.
23. 2015 (13:15 hodin), kdy došlo k jejich odběru, do dne 5. 10. 2015 (7:30 hodin), kdy byly předány ke zkoumání, uchovávány, v jakých klimatických podmínkách, kdo k nim měl

přístup, kdo je z Vrchlabí do Hradce Králové reálně převážel a jakým způsobem. Prostý odkaz žalovaného v napadeném rozhodnutí na Závazný pokyn policejního prezidenta č. 160/2009 ze dne 4. 12. 2009 tyto pochybnosti nijak nerozptýluje, neboť žalovaný sice trvá na tom, že byly vzorky dopraveny do zdravotnického zařízení neprodleně, neexistuje však jediný důkaz o tom, že vzorky byly skutečně do doby jejich předání zdravotnickému zařízení skladovány v podmínkách, jaké vyžaduje Věstník Ministerstva zdravotnictví ze dne 27. 11. 2012, Částka 9 - Metodický pokyn pro

24. postup při toxikologickém vyšetření specifikovaných návykových látek v krvi anebo v moči, část B - Toxikologické vyšetření NL pro účely zdravotnické i právní, na který rovněž žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje.

6. V posledním žalobním bodu žalobce brojil proti závěrům uvedeným ve Znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, a k Doplnění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví čj. 1643(457/15), zpracovanému Ing. Evou Herkommerovou, soudní znalkyní (dále jen „Doplnění ZP“)

25. Žalobce uvedl, že dospěla-li znalkyně v tomto posudku k závěru, že ve vzorku zkoumaného krevního séra byla zjištěna přítomnost látek ze skupiny kanabinoidů, a to konkrétně delta-9-THC v koncentraci 2,50 ng/ml, je zcela vyloučeno, aby byl předmětem zkoumání právě jeho vzorek, neboť tuto ani žádnou jinou návykovou látku nepožil a nemohl být tedy ani pod jejím vlivem. To podle něho koresponduje i výše uvedeným námitkám ohledně policejní kontroly, že nedošlo k ustálení a vyhodnocení drogového testu Drugwipe® 5S za přítomnosti žalobce, dále pochybnosti týkající se samotného odběru, převozu a uchování odebraného biologického materiálu. To vše, dává značný prostor pro to důvodně se domnívat, že muselo dojít k záměně odebraných vzorků, ať již úmyslně či v důsledku nedbalosti osob, které s těmito odebranými vzorky manipulovaly. Za zarážející má přitom následující skutečnosti:

- Ze zkumavek ani z Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) nevyplývá, které zdravotnické zařízení odběry biologického materiálu žalobce provádělo,

- proč nebyl odebraný biologický materiál zkoumán přímo v Nemocnici ve Vrchlabí, ale proč došlo k jeho převozu do Fakultní nemocnice v Hradci Králové, když Závazný pokyn policejního prezidenta č. 160/2009 ze dne 4. 12. 2009, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, na který žalovaný v Napadeném rozhodnutí odkazuje, stanoví, že orgán policie doručí na odborné zdravotnické zařízení odebrané biologické materiály, kde je provedeno prvotní zjištění z moče a krevní vzorek uschován pro případnou potřebu znaleckého zkoumání, a lze se domnívat, že nemocnice ve Vrchlabí takovým zařízením je,

- kdy a kým byl převoz odebraných vzorků zajištěn,

- jakým způsobem byly zkumavky s odebranými vzorky popsány (označeny) v nemocnici Vrchlabí (není relevantní, jakým způsobem byl materiál popsán, když byl zaslán Fakultní

nemocnicí Hradec Králové soudní znalkyni ke zkoumání, neboť tato skutečnost je z Doplnění ZP zřejmá),

- kde a za jakých klimatických podmínek byly odebrané vzorky uchovávány do doby, než byly

předány ve Fakultní nemocnici Hradec Králové,

- které osoby měly k odebraným vzorkům přístup.

26. Na straně 4 první odrážka Doplnění ZP je uvedeno, že „jedna zkumavka uzavřená modrým víčkem obsahovala separované krevní sérum v objemu 2,0 ml, zkumavka označena modrou fixou jménem K.N., sérum, č. vzorku z FN Hradec Králové, Ústav klinické biochemie a diagnostiky S 885“. Na straně 4 druhá odrážka Doplnění ZP je uvedeno, že „druhá zkumavka (primární) opatřena šroubovacím uzávěrem obsahovala separovaný krevní koláč v objemu 3,0 ml, na zkumavce nalepen štítek se jménem K. N., rodné číslo, datum odběru neuveden, čas odběru 13:15 hod. Na zkumavce uvedeno modrou fixou č. vzorku z FN Hradec Králové, Ústav klinické biochemie a diagnostiky – S 885.“
27. Žalobce přitom nebyl v rozhodné době ve Fakultní nemocnici Hradec Králové přítomen, veškeré jeho odběry tedy proběhly v Nemocnici ve Vrchlabí. Doplnění ZP pak nijak nevyjasňuje námitky, které žalobce uvedl při řízení před správními orgány obou stupňů, tedy zejména (dále citace ze žaloby):
- že nebyl řádně vyplněn protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL) ze dne 4. 10. 2015 ,
 - že není absolutně zřejmé, z jakého důvodu byly biologické vzorky převáženy z Nemocnice ve Vrchlabí, kde k jejich odběru došlo, do Fakultní nemocnice Hradec Králové, kdo převoz zajišťoval, za jakých převozních podmínek, které osoby měly k vzorkům přístup a jak byly zkumavky s odebranými vzorky označeny (rozuměno označení, které provedla Nemocnice ve Vrchlabí, nikoli označení provedené Fakultní nemocnicí v Hradci Králové pro účely zaslání materiálu znalkyni). Je tedy zřejmé, že znalkyně zkoumala vzorky, které byly přeoznačeny až ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové.
28. Označení zkumavek se vzorky mělo řádně provést přímo odběrové zdravotnické zařízení, tedy nemocnice ve Vrchlabí. K těmto skutečnostem však není ve spisu uvedeno ničeho, pročez má žalobce důvodné podezření, zda nedošlo k záměně vzorků při samotném převozu vzorků mezi nemocnicí ve Vrchlabí a Fakultní nemocnicí v Hradci Králové. Krom toho nikdo není schopen uvést, kdo konkrétně převoz zajišťoval, z jakého důvodu, v jakých klimatických podmínkách byly vzorky skladovány, jak byly předmětné vzorky označeny a jaké osoby měly ke zkoumanému materiálu přístup. Nadto i samo Doplnění ZP výslovně uvádí (na straně 4 odrážka druhá), že na zkumavce nebyl uveden datum odběru, ačkoliv se jedná o podstatný údaj. Taktéž by mělo být na zkumavce uvedeno odběrové místo, tedy označení Nemocnice ve Vrchlabí, neboť v opačném případě ze závěrů Doplnění ZP by kdokoli nabyt dojmu, že samotné odběry byly provedeny ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové.

29. Pochybnosti vyvolává i strana 3. Doplnění ZP, kde znalkyně převzala Protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění NL ze dne 4. 10. 2015 s uvedením jména MUDr. K.. Žalobce opět tomuto dokumentu vytýká, že chybí označení zdravotnického zařízení, kde bylo toto lékařské vyšetření provedeno (tedy nemocnice ve Vrchlabí), dále není vyplněna celá řada podstatných položek, jejichž posouzení však může být relevantní. Namísto těchto položek jsou uvedeny vždy dva otazníky (??) – chybí tedy konkrétně:
- uvedení doby deliktu,
 - výsledek orientačního testu,
 - zda podezřelý udává požití NL před deliktem,
 - zda podezřelý udává požití NL po deliktu,
 - od kdy užívá alkohol nebo jiné drogy,
 - nebylo zkoumání pocení,
 - nebyly zkoumány zornice,
 - nebyly zkoumány zornice po osvětlení,
 - položka Rhomberg (tedy vyšetření stoje),
 - zda byl shledán u podezřelého třes.
30. Vedle toho jsou některá uvedená zjištění navzájem v přímém rozporu. Například chování je uvedeno jako dysforické (což je běžně vykládáno jako rozmrzelé, sklíčené, podrážděné, rozladěné atp.), ale současně nálada byla vyhodnocena jako zcela opačná, tedy euforická. Je samo o sobě velmi těžko představitelné, že by mohl být vyšetřovaný v jeden okamžik v euforické náladě, ale jeho chování by bylo možné vyhodnotit jak dysforické.
31. Z uvedeného žalobce dovozuje, že nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že zkoumaný vzorek, který vykazoval přítomnost delta-9-THC (hlavní účinnou složku Marihuany) v koncentraci 2,50 ng/ml a delta-9-THC-9-COOH, byl skutečně biologickým vzorkem odebraným žalobci dne 4. 10. 2015 ve 13:15 hodin v Nemocnici ve Vrchlabí.
32. Žalobce uzavřel s tím, že se v přestupkovém řízení nepodařilo předmětný přestupek prokázat, že ohledně něho přetrvávají značné nejasnosti, a proto nebylo možné shledat žalobce v souladu se zásadou „*in dubio pro reo*“ vinným z předmětného přestupku. Dodal, že je jediným jednatelem a společníkem s podílem o velikosti 80% společnosti Specific Colors s.r.o., IČ 01694774, se sídlem Lánovská 1549, 543 01 Vrchlabí, přičemž tato společnost se zabývá mj. poskytováním služeb v oboru autoopravárenství a tuningu. Pro jeho podnikatelskou činnost je tedy řízení motorových vozidel klíčové. S ohledem na jemu uložený zákaz řízení motorových vozidel by byla jeho podnikatelská činnost silně paralyzována a v důsledku toho by utrpěl i značné materiální ztráty.
33. Vzhledem k výše uvedenému navrhoval zrušit ja žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo, a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

34. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 4. 8. 2016. Pokud jde o jednotlivé žalobní námitky, odkázal se na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, v němž se jimi již podrobně zabýval. Přesto k nim uvedl ještě následující.
35. S námitkou žalobce, že byl podroben policejní kontrole a následnému drogovému testu ve chvíli, kdy již nemohl být považován za řidiče ve smyslu ust. § 2 písm. d) silničního zákona, a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2012, č. j. 2 As 130/2011-63., se žalovaný neztotožnil. Uvedený rozsudek měl za nepřiléhavý na danou věc. Skutkový děj byl zaznamenán na videozáznam z městského kamerového dohlížecího systému města Vrchlabí, který je založen ve správním spisu na CD nosiči (viz č.l. 29 – 30 správního spisu), ze kterého je vidět celkový pohled na náměstí T. G. M. ve Vrchlabí. Ve 12:12:40 hodin vozidlo Toyota, řízené žalobcem, zastavilo vpravo na parkovišti u pravého okraje komunikace ve směru své jízdy. Z vozidla nikdo nevystoupil. Ve 12:13:07 hodin zastavuje vozidlo Policie České republiky pravým bokem těsně vedle levého boku vozidla Toyota. Z videozáznamu je zcela zřejmé, že od doby zastavení vozidla Toyota do doby příjezdu vozidla policie nevystoupila z vozidla Toyota žádná
36. osoba. Mezi zastavením vozidla Toyota a příjezdem vozidla policie uplynula doba 27 vteřin. Následně byl žalobce hlídkou policie kontrolován a vyzván k podrobení se orientačnímu testu na požití jiných návykových látek DrugWipe® 5S, který byl pozitivní na Cannabis. Žalobce hlídce uvedl, že žádné návykové látky neužívá, proto bylo nařízeno lékařské vyšetření spojené s odběrem krve a moči, kterému se žalobce po předchozím poučení dobrovolně podrobil. V popsáném ději žalovaný spatřuje bezprostřední souvislost s řízením motorového vozidla, neboť nedošlo k přerušení souvislosti mezi řízením vozidla a výzvou policistů. Výzva byla opodstatněná, neboť na základě orientačního vyšetření vzniklo důvodné podezření, že kontrolovaná osoba řídí vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
37. Námitky ohledně provedení drogového testu DrugWipe® 5S vyhodnotil žalovaný jako bezpředmětné, neboť žalobce se podrobil lékařskému vyšetření s odběrem krve, která byla později podrobena znaleckému zkoumání, když drogový test DrugWipe® 5S má charakter pouze orientační. Není důvod se domnívat, že by voda z ampule drogového testu reagovala na přítomnost Cannabisu pouze ve svislé poloze a ve vodorovné poloze nikoli, důvod, proč se doporučuje dát test do svislé polohy, vychází toliko z „*principu vztlínání kapalin*“.
38. K námitce žalobce, která se týká nedostatků vyplývajících z „*Protokolu o lékařském vyšetření...*“ žalovaný uvádí, že z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření je zcela zřejmé, že vyšetřovanou osobou byl žalobce – K. N., rodné číslo: x, lékařské vyšetření započato dne 4. 10. 2015 v čase 13:10 hodin, odběr krve 4. 10. 2015 ve 13:05 hodin, odběr moči 4. 10. 2015 v 13:15 hodin. Tyto údaje jasně identifikují osobu, u které bylo provedeno lékařského vyšetření a úkony – odběry biologického materiálu. Tyto

údaje žalobce v rámci řízení nezpochybňoval, sám popsal, jakým způsobem probíhalo lékařské vyšetření, a to tak, že lékař provedl test motorických funkcí, dle protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření ovlivnění návykovou látkou (viz č.l. 11 správního spisu), poté mu zdravotní sestra odebrala krev z levé ruky, poté byl vyzván k odběru moči, moč předal sestřičce, nedostal jakýkoli dokument o odebrání žádného biologického materiálu, u toho odběru krve byl v ordinaci přítomen i lékař, po odběru byl odebraný materiál přenesen do zadní místnosti ordinace, poté byl svědkem předání jakési ampule s čirou tekutinou hlídce policie, tuto ampuli předávala policistovi zdravotní sestra ještě v ordinaci... Údaje, které nejsou v tomto protokolu vyplněny, vyhodnotil žalovaný jako formální nedostatky, které nijak nesnižují hodnověrnost tohoto Protokolu o lékařském vyšetření..., tzn. samotného lékařského vyšetření, doby události, poskytovatele, jméno lékaře. Žalobce přitom sám potvrdil jak poskytovatele: „odvezli mě do zdravotnického zařízení do Vrchlabí“, tak odebrání krve a moči, byl svědkem předání ampule s čirou tekutinou té hlídce policie, tuto mu předávala zdravotní sestra ještě v ordinaci.

39. Odběr biologického materiálu žalobci spadal do režimu „*Toxikologické vyšetření NL pro účely právní*“, od čehož se odvíjel i způsob doručení vzorků příslušné toxikologické laboratoři. Podle Věstníku i Závazného pokynu je policie, jako „žadatel“ plně oprávněna převzít odebraný biologický materiál od poskytovatele a tento neprodleně dopravit do příslušné toxikologické laboratoře. Biologický materiál byl žalobci odebrán v neděli dne 4. 10. 2015, což žalobce sám potvrdil a příslušné toxikologické laboratoři byl doručen dne 5. 10. 2015 v 07:30 hodin, tj. v pondělí - tedy neprodleně. Biologický materiál nebyl nijakým způsobem znehodnocen, jak vyplývá ze znaleckého posudku - obě zkumavky byly nerozbité, byly pevně uzavřeny, obsah zkumavek nebyl vylit, nebyly nijak poškozené, ani kvalita krevního vzorku nemohla být snížena, což potvrzuje samotné bezvadné toxikologické vyšetření krve vyplývající ze Znaleckého posudku, z čehož vyplývá, že i podmínky uskladnění krve policií byly dodrženy. Námitky žalobce ohledně manipulace a dopravy biologického materiálu do příslušné laboratoře tak vyhodnotil správní orgán jako bezpředmětné.
40. V rámci prokazování zavinění žalovaný vycházel z písemného Znaleckého posudku a Doplnění znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, Posudek č. 1643(457/15), viz správní spis viz č.l. 37-43 a č.l. 75-79, ze kterého vyplývá, že cílenou analýzou byla ve vzorku krevního séra žalobce zjištěna přítomnost látek ze skupiny kanabinoidů: delta-9-THC (hlavní účinná složka Marihuany) v koncentraci 2,50 ng/ml. Toxikologické vyšetření odebraného biologického materiálu provedla Krajská zdravotní, a.s. - Nemocnice Most, o. z., na základě Usnesení o ustanovení soudního znalce, a to Ing. E. H., PhD., pro obor zdravotnictví - odvětví toxikologie, vydané správním orgánem dne 21. 10. 2015 a 22. 12. 2015.
41. Z „*Doplnění znaleckého posudku*“ z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, č. j. 1643(457/15), vyplynulo, že jedna zkumavka uzavřená modrým víčkem obsahovala

separované krevní sérum v objemu 2,0 ml, zkumavka označena modrou fixou jménem K. N., Ústav klinické biochemie a diagnostiky S 885. Druhá zkumavka (primární) byla opatřena šroubovacím uzávěrem, obsahovala separovaný krevní koláč v objemu 3,0 ml, na zkumavce byl nalepen štítek se jménem K. N., rodné číslo, datum odběru neuveden, čas odběru 13:15 hodin. Na zkumavce uvedeno modrou fixou č. vzorku z FN Hradec Králové, Ústav klinické biochemie a diagnostiky S 885.

42. Obě zkumavky byly nerozbité, byly pevně uzavřeny, obsah zkumavek nebyl vylit, nebyly nijak poškozené. Kvalita krevního séra, tak krevního koláče, byla velmi dobrá, nijak narušená mikrobiální činností. Obě zkumavky byly označeny pořadovým číslem (1808/T) biologického vzorku ve shodě s výsledkovou knihou dle požadované normy ISO 15189 (toxikologická laboratoř Akreditována dle uvedené normy). Způsob dopravy biologického materiálu do nejbližší toxikologické laboratoře - Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové byl proveden v souladu s Věstníkem i Závazným pokynem a tedy legitimním způsobem, všechny zmíněné podklady spolu navzájem korespondují a dohromady tvoří logický řetězec a tak žalovaný považuje za prokázané, že předmětný biologický materiál byl odebrán dne 4. 10. 2015 v době od 13:05 hodin do 13:15 hodin právě žalobci a že předmětný vzorek krve, který byl podroben znaleckému zkoumání je vzorkem krve žalobce.
43. Žalovaný uzavřel s tím, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání a důvodnosti uložené sankce. Žalobou napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a vzhledem k tomu navrhoval žalobu zamítnout.

IV. Jednání krajského soudu

44. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 4. 5. 2018. Účastníci řízení při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Krajským soudem byl konstatován podstatný obsah správního spisu, návrhy na doplnění důkazního řízení vzneseny nebyly. Krajský soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

V. Skutkový stav věci a právní závěry krajského soudu

45. K věci třeba předně uvést, že obsah žalobních námitek je v podstatě totožný s těmi, které žalobce uplatnil již ve svém odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí. Přitom i prvoinstanční správní orgán se jejich podstatnou částí zabýval. Z jeho odůvodnění je zřejmé, jaký vzal skutkový stav věci za základ svého rozhodnutí. Podklady, z nichž při rozhodnutí vycházel, rozvedl na straně třetí a čtvrté rozhodnutí. Z nich má krajský soud za potřebné uvést předně zjištění, k nimž správní orgán dospěl z videozáznamu z městského kamerového dohlížecího systému města Vrchlabí, list (viz

č.l. 29-30 správního spisu, včetně CD nosiče). Dále je citace zjištění prvoinstančního správního orgánu, jak je uvedeno na straně 3. Prvoinstančního správního rozhodnutí:

„- začátek videa dne: 04.10.2015 ve 12:11:59 h,

- 12:12:25 h projíždějí náměstím dvě vozidla Policie ČR směrem ke kostelu (dále od kamery),
- 12:12:34 h se vozidla Policie ČR míjí s vozidlem světlé barvy terénního vzhledu (později zjištěné značky Toyota Land Cruiser, rzv. x), které přijíždělo směrem od kostela,
- 12:12:41 h předmětné vozidlo Toyota zastavilo vpravo na parkovišti u pravého okraje komunikace ve směru své jízdy. Z vozidla nikdo nevystupuje,
- 12:12:43 h zastavilo vedle tohoto vozidla Toyota jiné blíže nezjištěné vozidlo šedé barvy, které v čase 12:12:50 h pokračuje v jízdě a zastavuje na prvním parkovacím místě. Z vozidel nikdo nevystupuje,
- 12:12:56 h vyjíždí vozidlo Policie ČR směrem od kostela,
- 12:13:07 h zastavuje vozidlo Policie ČR pravým bokem těsně vedle levého boku tohoto vozidla terénního vzhledu světlé barvy,
- 12:13:09 h je zřetelně vidět osobu, která vystupuje z místa řidiče vozidla Toyota, osoba má na sobě tmavé kalhoty a světlé vrchní oblečení. V tutéž dobu vystupuje z vozidla policie řidič a poté další dva policisté, kteří jdou směrem k uvedenému vozidlu; na videozáznamu je vidět, že od doby zastavení vozidla Toyota v čase 12:12:41 h do doby příjezdu vozidla policie v čase 12:13:07 h z vozidla Toyota nevystoupila žádná osoba,
- 12:13:22 h z blíže nezjištěného šedého vozidla prvního v řadě vystupuje řidič, který jde po chodníku směrem ke stojícímu vozidlu Toyota a poté stojí opodál,
- 12:15:48 h – projíždí kolem místa kontroly osoba na skateboardu; po celou další dobu se osoba, která vystoupila z vozidla Toyota a policisté pohybují kolem obou vozidel,
- 12:18:35 h končí videozáznam.

46. Z dalšího obsahu správního spisu je zřejmé, že nyní žalobní námitky uplatňoval žalobce již v průběhu přestupkového řízení před prvoinstančním správním orgánem. Jejich shrnutí je na straně 4. odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, poté následují zjištění učiněná správním orgánem z výpovědi žalobce při ústním projednání přestupku. Zhodnocení podkladů rozhodnutí provedl správní orgán od strany 7. odůvodnění rozhodnutí dále. Za stěžejní měl přitom námitky žalobce, podle nichž bylo vozidlo již několik minut zaparkováno na parkovišti, jízda na pozemní komunikaci byla ukončena a poměrně dlouhý pobyt obviněného (nyní žalobce) z přestupku v zastaveném autě měl za následek, že již nemohl být v době policejní kontroly považován za řidiče. A dále, že nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že zkoumaný vzorek, který vykazoval přítomnost delta-9-THC... byl skutečně biologickým vzorkem odebraným obviněnému z přestupku dne 4. 10. 2015 ve 13:15 h v nemocnici ve Vrchlabí.
47. První z uvedených námitek zhodnotil správní orgán následovně:
48. „Na videozáznamu z městského kamerového dohlížecího systému města Vrchlabí ...je zřetelně vidět ... v době 12:12:34 h se vozidla Policie ČR míjí s vozidlem světlé barvy

terénního vzhledu (později zjištěné značky Toyota Land Cruiser, rzv. x), které přijíždělo směrem od kostela, v době 12:12:41 h předmětné vozidlo Toyota zastavilo vpravo na parkovišti u pravého okraje komunikace ve směru své jízdy. Z vozidla nikdo nevystupuje, v době 12:13:07 h zastavuje vozidlo Policie ČR pravým bokem těsně vedle levého boku tohoto vozidla terénního vzhledu světlé barvy (později zjištěné značky Toyota Land Cruiser, rzv. x), v době 12:13:09 h je zřetelně vidět osobu, která vystupuje z místa řidiče vozidla Toyota, osoba má na sobě tmavé kalhoty a světlé vrchní oblečení. V tutéž dobu vystupuje z vozidla policie řidič a poté další dva policisté, kteří jdou směrem k uvedenému vozidlu.

49. Obviněný v řízení o přestupku na dotaz, jakým způsobem se dne 04.10.2015 kolem 12:12 h dostal do Vrchlabí, odpověděl, že to je vidět na tom videu, přijel vozem Toyota Land Cruiser, registrační značky x, toho dne vyjížděl od své firmy v Hořejším Vrchlabí směrem do centra Vrchlabí za účelem společného obědu se svým známým, plánovaně odstavil vozidlo na parkovišti náměstí TGM ve Vrchlabí. Na dotaz, zda videozáznam z kamery města Vrchlabí, list. č. 29-30 spisu, prokazuje příjezd vozidla Toyota odpověděl, že ano. Na dotaz, kdo byl řidičem toho vozidla Toyota v době jeho příjezdu na parkoviště odpověděl, že on. Toto vozidlo zaparkoval, jak je na té kameře. Po nějaké době, co hledal ve vozidle cigarety a po jejich nálezů vystoupil a při vystupování z vozu zahlédl zřejmě parkující policejní služební vozidlo, svoje vozidlo uzamkl a chtěl odejít na oběd.
50. Z výše uvedeného videozáznamu a výpovědi obviněného je zcela bezpochyby prokázáno, že řidičem předmětného vozidla značky Toyota Land Cruiser, registrační značky x byl v inkriminovanou dobu právě obviněný, je zcela bezpochyby prokázáno, že uvedené vozidlo Toyota v době příjezdu vozidla policie již stálo, je bezpochyby prokázáno, že vozidlo policie zastavilo vedle vozidla Toyota za 26 sekund. Není pravdou tvrzení obviněného, že byl kontrolován policejní hlídkou až poté, kdy vozidlo stálo několik minut na parkovišti.
51. Obviněný tvrdí, že pro vyvození odpovědnosti za přestupek je třeba spolehlivě prokázat, že řídil vozidlo, tedy že byl podroben policejní kontrole a následnému drogovému testu ve chvíli, kdy byl ještě považován za řidiče. K takové situaci však nedošlo, neboť byl kontrolován hlídkou až poté, kdy vozidlo stálo a nemohl být v době policejní kontroly již považován za řidiče.
52. Správní orgán zde poukazuje na ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákon o silničním provozu, „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky“ na to navazuje ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákon o silničním provozu, „Řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití

alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem".

53. Uvedená ustanovení nikde nestanoví, že by se muselo jednat výlučně o kontroly momentálně jedoucích vozidel, tato ustanovení definují, za jakých podmínek se fyzická osoba dopustí přestupku při řízení vozidla v provozu na pozemních komunikacích, rozhodující je pouze skutečnost, že osoba v určité době byla řidičem. Za daných okolností je pak zcela prokázáno, že obviněný byl řidičem uvedeného vozidla a to v době, když projížděl na náměstí TGM ve Vrchlabí, kde následně toto vozidlo zaparkoval. Zde správní orgán poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp.zn. 2 As 1/2011-60, který ve svém rozsudku konstatoval, že „Řidičem, na něhož se vztahuje povinnost vymezená v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, bude i ten řidič, který byl přímým účastníkem silničního provozu před určitým časovým okamžikem. Musí zde však existovat na první pohled zjevná souvislost mezi důvodem k učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jakožto řidiče.“ Správní orgán tak dospěl k závěru, že obviněný byl policií oprávněně vyzván jakožto řidič předmětného vozidla Toyota k vyšetření ke zjištění, zda v době řízení vozidla, nebyl pod vlivem návykové látky, a to po 26 sekundách po jeho zaparkování, kdy byl dostižen policií, tedy existovala i zjevná souvislost mezi důvodem k učinění výzvy a účastí obviněného v provozu na pozemní komunikaci jakožto řidiče. Obviněný se tedy plně v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. g) zákon o silničním provozu, podrobil vyšetření ke zjištění, zda při řízení vozidla nebyl pod vlivem návykové látky, které následně proběhlo v nemocnici ve Vrchlabí.“
54. Podrobným způsobem se správní orgán zabýval též námitkou spojenou s pochybností, zda zkoumaný vzorek, který vykazoval přítomnost delta-9-THC... byl skutečně biologickým vzorkem odebraným obviněnému (žalobci) z přestupku dne 4. 10. 2015 ve 13:15 h v nemocnici ve Vrchlabí. Vycházel přitom z Věstníku Ministerstva zdravotnictví ze dne 27. 11. 2012, Částky 9 – Metodického pokynu pro postup při toxikologickém vyšetření specifikovaných návykových látek v krvi anebo v moči, (dále jen „Věstník“) části B – Toxikologické vyšetření NL pro účely zdravotnické i právní, kde je mimo jiné stanoveno, že: „Krevní vzorek se pro tyto účely odebírá do 2 suchých a čistých zkumavek..., Plné zkumavky se spolehlivě uzavřou a označí jménem osoby, datem narození a časovým údajem o odběru krve..., Vzorek krve nebo moče je nutné neprodleně dopravit do nejbližší toxikologické laboratoře tak, aby nedošlo ke změnám jejich složení, pokud nelze vzorky neprodleně předat, musí být uloženy v uzavřené chladničce při teplotě cca 4°C. ... Po odběru vzorků na žádost oprávněného orgánu předá žadateli poskytovatel, který provedl odběr, dobře uzavřené vzorky krve a moče a řádně vyplněný a lékařem podepsaný Protokol.... Žadatel neprodleně zajistí dopravu vzorků a Protokolu do příslušné laboratoře...“

55. V úvahu bral též Závazný pokyn policejního prezidenta č. 160/2009 ze dne 4. 12. 2009, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, (dále jen „Závazný pokyn“), který v čl. 62 odst. 2 stanoví, že: „*Orgán policie doručí na odborné zdravotnické zařízení odebrané biologické materiály, kde je provedeno prvotní zjištění z moče a krevní vzorek uschován pro případnou potřebu znaleckého zkoumání*“.
56. Z „Doplnění znaleckého posudku“ z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, č.j. 1643(457/15), čl. 75-79 správního spisu, vyplynulo, že druhá zkumavka (primární) byla opatřená šroubovacím uzávěrem, obsahovala separovaný krevní koláč.... na zkumavce byl nalepen štítek se jménem K. N., rodné číslo x, datum odběru neuveden, čas odběru 13:15h... obě zkumavky byly nerozbité, byly pevně uzavřeny, obsah zkumavek nebyl vylit, nebyly nijak poškozené... na zkumavce uvedeno modrou fixou č. vzorku z FN Hradec Králové... č. S 885..., obě zkumavky byly označeny pořadovým číslem (1808/T) biologického vzorku ve shodě s výsledkovou knihou dle požadované normy...
57. K otázce správního orgánu, z čeho sestávalo lékařské vyšetření obviněný (nyní žalobce) odpověděl, že lékař provedl test motorických funkcí dle Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření ovlivnění návykovou látkou, viz čl. 11 správního spisu, poté mu zdravotní sestra odebrala krev z levé ruky, na to byl vyzván k odběru moči, moč předal sestřičce, nedostal jakýkoli dokument o odebrání biologického materiálu, u odběru krve byl v ordinaci přítomen i lékař, po odběru byl odebraný materiál přenesen do zadní místnosti ordinace, poté byl žalobce svědkem předání jakési ampule z čirou tekutinou hlídce policie, tuto ampuli předávala policistovi zdravotní sestra ještě v ordinaci...
58. Z uvedeného správní orgán dovodil, že odběr biologického materiálu obviněného z přestupku spadl do režimu „*Toxikologické vyšetření NL pro účely právní*“, od čehož se odvíjel i způsob doručení vzorků příslušné toxikologické laboratoři. Podle Věstníku i Závazného pokynu je policie, jako „žadatel“ plně oprávněna převzít odebraný biologický materiál od poskytovatele a tento neprodleně dopravit do příslušné toxikologické laboratoře. Biologický materiál byl obviněnému odebrán v neděli dne 4. 10. 2015, což obviněný sám potvrzuje, a příslušné toxikologické laboratoři byl doručen dne 5. 10. 2015 v 07:30 h, tj v pondělí - tedy neprodleně. Biologický materiál nebyl nijakým způsobem znehodnocen, jak vyplývá ze znaleckého posudku - obě zkumavky byly nerozbité, byly pevně uzavřeny, obsah zkumavek nebyl vylit, nebyly nijak poškozené, ani kvalita krevního vzorku nemohla být snížena, což potvrzuje samotné bezvadné toxikologické vyšetření krve vyplývající ze Znaleckého posudku, z čehož vyplývá, že i podmínky uskladnění krve policií byly dodrženy. Námitky obviněného ohledně manipulace a dopravy biologického materiálu do příslušné laboratoře tak vyhodnotil správní orgán jako bezpředmětné.
59. Správní orgán pokračoval s tím, že námitku obviněného ohledně vyplnění „Protokolu o lékařském vyšetření...“ vyhodnotil sice jako oprávněnou, ale tento Protokol o lékařském vyšetření... není zdaleka jediným podkladem pro její vyhodnocení. Dalšími podklady

pro vyhodnocení této námitky jsou výpověď obviněného do protokolu při ústním jednání, úřední záznam policie, toxikologické vyšetření odebrané moče a Doplnění znaleckého posudku s fotografiemi zkumavek a jejich popisem. Všechny tyto podklady správní orgán vyhodnotil, a to každý zvlášť a poté společně všechny dohromady.

60. Dospěl přitom k závěru, že z Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření je zcela zřejmé, že vyšetřovanou osobou je K. N., rodné číslo: a že lékařské vyšetření započato dne 4. 10. 2015 v čase 13:10 hodin. Odběr krve byl proveden 4.10.2015 ve 13:05 h, odběr moči 4. 10. 2015 ve 13:15 h. Tyto údaje považuje správní orgán za hlavní identifikátory lékařského vyšetření, v řízení o přestupku obviněný tyto údaje nijak nezpochybňoval, sám popsal, jakým způsobem probíhalo lékařské vyšetření. Údaje, které nejsou ve zmíněném protokolu vyplněny, vyhodnotil správní orgán jako formální nedostatky, které nijak nesnižují hodnověrnost tohoto Protokolu o lékařském vyšetření..., tzn. samotného lékařského vyšetření jako celku (tj. doby události, poskytovatele, osobu obviněného, jméno lékaře, zdravotnické zařízení, v němž byly odběry provedeny). Tuto skutečnost nezpochybňuje ani okolnost, že obviněný z přestupku nedostal žádné potvrzení o tomto vyšetření, nehledě na to, že takovou povinnost neukládá výslovně policii ani zdravotnickému zařízení žádný právní předpis (k tomu krajský soud poznamenává, že žalobce ani netvrdil, že by o nějaké potvrzení žádal a nebylo mu vyhověno).
61. V další části odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí se správní orgán zabýval označením zkumavek. Konstatoval, že znalkyně v „*Doplnění znaleckého posudku*“ uvedla, že druhá zkumavka (primární) byla opatřena šroubovacím uzávěrem a obsahovala separovaný krevní koláč, na zkumavce byl nalepen štítek se jménem K. N., rodné číslo, datum odběru neuvedeno, čas odběru 13:15 hodin. Uvedená označení zkumavky korespondují s hlavními identifikátory z Protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření.... tzn. Se jménem, rodným číslem, datem vyšetření, dobou odběru biologického materiálu a plně odpovídají i metodickému pokynu uvedenému ve Věstníku. Poskytovatel (nemocnice Vrchlabí) tedy spolehlivě uzavřel a nezaměnitelně označil biologický materiál jménem a rodným číslem vyšetřované osoby. Následně byl předán nejbližší toxikologické laboratoři, což je Ústav klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové, který převzal rodné číslo a jméno vyšetřované osoby (K. N., rodné číslo) a provedl navazující úkon – toxikologické vyšetření odebrané moči s pozitivním výsledkem na přítomnost návykové látky Kannabinoidy. Údaje na zkumavce zapsané modrou fixou (S-885) jsou pouze pořadová čísla vzorku tak, jak jsou vedeny v evidenční knize toxikologické laboratoře podle příslušné normy a nemají nic společného s osobní účastí obviněného ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové.
62. Správní orgán se vzhledem k povaze námitek žalobce věnoval i otázce hodnověrnosti jak postupu zdravotnického personálu, tak příslušníků Policie ČR. K tomu předně uvedl, že zdravotnické zařízení je k lékařskému vyšetření zmocněno zákonem č. 379/2005 Sb., a policie pak ustanovením § 124 odst. 10 písm. g) silničního zákona. Na výsledku řízení

nemají žádný zájem, proto správní orgán neshledal žádný důvod, jakkoli zpochybňovat hodnověrnost postupu jak zdravotnického zařízením, tak policie, tedy to, že by měli mít jakýkoli zájem uvedené vzorky nějak „přeo značovat“ či zaměňovat za jiné.

63. Námitky ohledně provedení drogového testu Drugwipe® 5S vyhodnotil správní orgán jako bezpředmětné, neboť obviněný se podrobil lékařskému vyšetření s odběrem krve, která byla později podrobena znaleckému zkoumání, přičemž drogový test Drugwipe® 5S má charakter pouze orientační. Není rovněž vůbec žádný důvod se domnívat, že by voda z ampule drogového testu reagovala na přítomnost cannabisu pouze ve svislé poloze a ve vodorovné poloze nikoli. Důvod, proč se doporučuje dát test do svislé polohy, vychází toliko z „*principu vztlínání kapalin*“.
64. Správní orgán proto uzavřel, že způsob dopravy biologického materiálu do nejbližší toxikologické laboratoře - Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové byl proveden v souladu s Věstníkem i Závazným pokynem a tedy legitimním způsobem, všechny zmíněné podklady spolu navzájem korespondují a dohromady tvoří logický řetězec. Považuje za prokázané, že předmětný biologický materiál byl odebrán dne 4. 10. 2015 v době od 13:05 h do 13:15 h právě obviněnému z přestupku (žalobci) a že předmětný vzorek krve, který byl podroben znaleckému zkoumání je vzorkem krve obviněného.
65. K otázce naplnění objektivní a subjektivní stránky daného přestupku správní orgán uvedl, že cílenou analýzou byla ve vzorku krevního séra žalobce zjištěna přítomnost látek ze skupiny kanabinoidů: delta-9-THC (hlavní účinná složka Marihuany) v koncentraci 2,50 ng/ml. Obviněný z přestupku tak prokazatelně porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) silničního zákona, podle něhož *"Řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem."* Prováděcím právním předpisem je Nařízení vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou. Podle ustanovení § 1 odst. 1 Nařízení vlády je limitní hodnota návykové látky Delta-9-tetrahydrokanabinol (9-THC) v krevním vzorku 2 ng/ml. V tomto případě byla v krvi obviněného prokázána návyková látka ze skupiny kanabinoidů, delta-9-THC v koncentraci 2,50 ng/ml, přičemž limitní hodnota této návykové látky, při jejímž dosažení se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, je 2 ng/ml. Stanovený minimální limit daný uvedeným obecně závazným právním předpisem byl tedy překročen. Správní orgán proto považoval za bezpečně prokázané, že obviněný (žalobce) v inkriminovanou dobu řídil předmětné motorové vozidlo značky Toyota Land Cruiser, registrační značky x, pod vlivem

návykové látky delta-9-THC. Tohoto přestupku se dopustil ve formě vědomé nedbalosti, když nebylo zjištěno, že by žalobce měl v úmyslu porušovat pravidla silničního provozu. Správní orgán dodal, že podle tehdejšího § 3 zákona o přestupcích postačovalo k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti. Tvrzení žalobce, že návykovou látku neužil, vyhodnotil správní orgán jako účelové ve snaze zbavit se odpovědnosti za přestupek.

66. Žalobce podal proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí odvolání, z jehož obsahu je zřejmé, že je věcně totožné i se žalobními námitkami, potažmo z podstatné části s námitkami, která žalobce uplatnil již v řízení před správním orgánem prvního stupně. Žalovaný rozhodl o odvolání žalobce žalovaným rozhodnutím.
67. Dospěl v něm k závěru (viz str. 12 odůvodnění žalovaného rozhodnutí), a to plně v intencích rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, že žalobce řídil motorové vozidlo ve stavu, kdy byl ovlivněn danou návykovou látkou., a to bez ohledu na to, že po zastavení vozidla v něm ještě seděl dalších 27 vteřin. Ztotožnil se s ním, i pokud jde o naplnění objektivní stránky přestupku, tedy existenci protiprávního jednání na straně žalobce, škodlivý následek a příčinnou souvislost mezi nimi, aproboval i závěry ohledně subjektivní stránky přestupku. S prvoinstančním správním orgánem se ztotožnil, i pokud jde o hodnocení zákonnosti postupů při odběru vzorků krve a moči a jejich vyhodnocení. Vycházel přitom ze stejných podkladů a důkazů, jako prvoinstanční správní orgán (viz zejména str. 14 a 15 odůvodnění žalovaného rozhodnutí). Rovněž dopravu biologického materiálu do nejbližší toxikologické laboratoře měl za souladnou s Věstníkem a Závazným pokynem (viz vpředu). S rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu se ztotožnil i v dalších otázkách, možno říci, že se s ním nejen věcně ztotožnil, ale že převzal i jeho argumentaci. Jinými slovy, ztotožnil se s ním v celém rozsahu. V žalobě pak žalobce opakuje obsahově tytéž námitky, s nimiž neuspěl v odvolacím řízení.
68. Krajský soud uvedl obsah prvoinstančního správního rozhodnutí v podrobném znění zcela záměrně. Se závěry v něm uvedenými se totiž plně ztotožňuje, stejně jako žalovaný, a proto na ně v dalším i odkazuje. Jinak by totiž musel jen jinými slovy říkat totéž. Žalobce v průběhu přestupkového řízení a následně ve správní žalobě uplatňuje stále stejné námitky, když rozdíl v nich spočívá fakticky jen v tom, že v odvolání jsou vydávány za námitky obviněného a v žalobě za námitky žalobce. Jde ovšem z podstaty věci a stále jedny a tytéž námitky.
69. V souladu se závěry správních orgánů nemá krajský soud sebemenších pochyb o tom, že na žalobce bylo nutné pohlížet jako na řidiče ve smyslu § 2 písm. d) silničního zákona, když mezi zastavením jeho vozidla a následnou policejní kontrolou uběhlo pouhých 27 vteřin. Z videozáznamu pořízeného z městského kamerového dohlížecího systému je tato skutečnost naprosto jednoznačná. Po celou tu dobu seděl žalobce v autě a právě vzhledem k tomu a tak krátkému časovému odstupu mezi ukončením jízdy a provedením policejní kontroly, nebyla činnost žalobce jako řidiče přetržena. Krajský

soud by ji ostatně nepovažoval za přetrženou souvislost ani v případě, pokud by trvala za daných podmínek i několik minut, jak nesprávně žalobce tvrdí. Nešlo totiž o minuty, ale o vteřiny. Vymykalo by se pak normálnímu chování, pokud by se řidič po skončení jízdy a zaparkování s vozidlem na veřejně přístupné pozemní komunikaci „naléval“ ještě v automobilu alkoholem či užíval jinou pro něho jako řidiče zakázanou návykovou látku. Pokud tedy dospěly správní orgány k závěru, že žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2015, č. j. 2 As 130/2011-63, je na danou věc nepřiléhavý, nelze s nimi, než souhlasit (v něm šlo o případ, kdy automobil byl odstaven již více jak hodinu).

70. Krajský soud nemá sebemenších pochyb o tom, že všechna zákonná ustanovení, o něž se rozhodnutí v dané věci opírají, žalobce porušil a že se v jeho případě spolu se zjištěným skutkovým stavem natolik vzájemně prolínají, že působí jako celek, který lze z popisu skutku z výroku rozhodnutí správního orgánu identifikovat tak, že žalobce porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) silničního zákona, když řídil předmětné motorové vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejím vlivem. Tím se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) citovaného zákona. V případě jiných návykových látek, jako tomu bylo v daném případě, se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem. Touto otázkou se správní orgány zúčastněné na řízení velmi podrobně zabývaly, přičemž provedené důkazy jednoznačně prokazují, že v krvi žalobce byla v inkriminované době návyková látka ze skupiny kanabinoidů, delta-9-THC v koncentraci 2,50 ng/ml. Limitní hodnota této návykové látky, při jejímž dosažení se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, je přitom 2 ng/ml. Pokud tedy žalobce namítal, že v přezkoumávané věci nebyla prokázána objektivní stránka přestupku, není tomu tak, když žalobce svým jednáním porušil právě povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 písm. b) silničního zákona, a to svým nedbalostním jednáním. Jak je přitom z citovaného zákonného ustanovení zřejmé, jeho naplnění není vázáno na negativní následek (spojený např. s dopravní nehodou), neboť plně postačuje jeho pouhá možnost (možné ohrožení chráněných zájmů). Vzhledem k okolnostem případu také nemůže být žádných pochyb o tom, že pachatelem daného přestupku je právě žalobce, neboť právě on svým jednáním naplnil znaky daného přestupku, když právě v jeho těle byla zjištěna uvedená zakázaná návyková látka. Tedy byla naplněna i subjektivní stránka daného přestupku, když zavinění dané situace bylo na straně žalobce zcela jednoznačně. Krajský soud totiž vychází na rozdíl od žalobce ze stavu, kdy nemá s ohledem na provedené dokazování žádné pochybnosti o tom, že předmětem zkoumání byly vzorky biologického materiálu odebrané přímo žalobci. Se žalobcem lze jistě souhlasit v tom, že od okamžiku jejich odebrání až po jejich vyhodnocení mohly být mnohé úkony provedeny přesněji, pečlivěji, ostatně i správní orgán žalobci v tomto směru přisvědčil (viz např. vyplnění Protokolu o lékařském vyšetření ...v nemocnici ve Vrchlabí), nicméně rozhodující pro správní orgány byly skutečnosti, že zkoumané

vzorky byly odebrány žalobci, že s nimi nemohlo být nakládáno způsobem, který by je znehodnotil a že výsledky z nich byly zjištěny k tomu oprávněnými subjekty, přičemž byly podrobeny i znaleckému zkoumání. Nebyly zjištěny žádné indicie, které by nasvědčovaly opaku, přičemž žalobní tvrzení pouze hypoteticky nastiňují možné situace, které by byly ku prospěchu žalobce (např. možnost záměny vzorků během jejich přepravy), ty však nejsou nijak doložené. Zůstává tak pouze u nedoložených tvrzení bez významu pro výsledek (viz např. tvrzení o nedodržení Návodu k použití orientačních drogových testů Drugwipe® 5S co do testovací polohy, nehledě na to, že šlo pouze o test orientační, překonaný následně znaleckým zkoumáním). Zpochybňování výsledků znaleckého posudku s odkazem na to, že žalobce žádnou jinou návykovou látku nepožil, a proto nemohl být pod jejím vlivem, rovněž postrádá důkazní sílu. Záměna vzorků se neprokázala, když z jejich popisů (viz odůvodnění rozhodnutí správního orgánu) je jejich přináležitost k osobě žalobce zcela jednoznačná a i žalobce v tomto směru mluví o prostoru pro to se důvodně domnívat, že muselo dojít k záměně odebraných vzorků, aniž by toto své tvrzení jakkoliv věrohodně doložil či jen vznikl stín pochybností o tom. Které zdravotní zařízení provádělo odběry, musí být žalobci zřejmé, když se jich zúčastnil, stejně tak bylo správním orgánem žalobci vysvětleno, proč nebyl odebraný materiál zkoumán přímo v místě odběru (nemá k tomu prostě akreditaci). Popis zkumavek je podrobně popsán předmětných správních rozhodnutí. Pro rozhodnutí ve věci pak vůbec nebyla důležitá obchodní pozice žalobce, nýbrž jen a jen skutečnost, že ten porušil svým jednáním silniční zákon výše uvedeným způsobem.

71. Jak již však bylo konstatováno výše, žalobní námitky jsou pouhým zopakováním námitek, které byly uplatněny v předchozím přestupkovém řízení, přičemž se způsobem, jakým se orgány veřejné správy zúčastněné na řízení s nimi vypořádaly, se krajský soud plně ztotožňuje. Protože jde o shodné námitky různé vážnosti (např. námitky, že v protokolu o lékařském vyšetření nebyly vyplněny všechny kolonky nebo že si odporuje vyplnění kolonek Chování a Nálada oproti exaktním laboratorním výsledkům zkoumání krve a moči), považuje krajský soud za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení

(srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13).

72. Zároveň je nutné dodat, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13, dostupný na www.nssoud.cz/), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72, dostupný na www.nssoud.cz atd.) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: *„[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“* (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. bod 24. nálezu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; Ústavní soud zde uvedl: *„Ústavní soud se nezabýval dalšími námitkami stěžovatelky, protože by rozhodnutí o nich nebylo způsobilé změnit výrok.“*), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly.
73. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3.4.2014, č.j. 7 As 126/2013-19).
74. **Krajský soud dodává, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění** (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007,

č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

75. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem proto krajskému soudu nezbylo, než žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítnout (viz i. výrok tohoto rozsudku).

VI. Náklady řízení

76. Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.) proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Žalovaný se však svého práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Proto rozhodl krajský soud o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. května 2018

JUDr. Pavel Kumprecht v. r.
samosoudce

